

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ',
Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Γαβριήλ ὁ μέγιστος νούς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγῆς καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ Τρισήλιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγγελίστατο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρῖν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάρρηκας, Ἄγνη εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος, μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὧν ἀνάπλεως ἀεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, Ἀρχηγῆ Ἀγγέλων, Γαβριήλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περισῶζε, ἀεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος πλ. δ'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν, καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος, ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὧν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ἠϋδόκησε! Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τὶ οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, χαῖρε Ἄγνη Παρθένε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἵσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 3, 1-9)

Εἰσηλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὁφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάλτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάλτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς. Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάλτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάλτου, λέγων. Μωσή, Μωσή. Ὁ δὲ εἶπε. Τί ἐστὶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε. Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε, λύσον τὰ ὑποδήματα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν. Ἴδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ. Καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 8, 22-30)

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ

τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν, ἐν τῷ τιθέναι τῆ θαλάσση ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἔγω ἤμην, ἢ προσέχαιρε. Καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραι νόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον ψάλλομεν τὰ ἐξῆς:

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, χαῖρε λέγωνόχημα, καθαρὸν τῆς θεότητος, σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἠρετίσατο, δοῦλος Δεσπότου σου, παρουσίαν πάρειμι, ἀναβοῶν, τέξῃ οὖν τὸν Κύριον, ἄφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον, τῷ Γαβριὴλ ἢ Σεμνή, μέτ' ἐκπλήξεως ἔφησε, τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἢ δύναμις; παιδοποιῖαν προσεπαγγέλλη μοί, ἔγω δὲ πείραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι, ἄπιθι πόρρωθεν, μὴ πλανήσης ἄνθρωπε, ὥς πὲρ τὸ πρίν, Εὐὰν τὴν προμήτορα, ὄφεις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἤξει Ἀγνή ἐπὶ σέ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοί, τοῦ Ὑψίστου ἢ δύναμις, καὶ τέξῃ παιδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασάλευτον, οὗτος Υἱὸς ἐστίν, ἀγενεαλόγητος, οὗτος ὀφθεις, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ἠυδόκησε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῷ ἔκτῳ μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν, καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπῶν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκῆσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπούμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς.

Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὐλοῖς μεθέξεσι, θεῖον καὶ ἄυλον, ἰκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φώτισον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμνηκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σὲ μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον

Ἀγνήν σὲ πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαίρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε,

βροτῶν ἢ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὦδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμ νολόγους

Μεθέξει φωτὸς ἀύλοτάτου, ὡς ἄυλος ὄντως Γαβριήλ, ἀύλως φωτιζόμενος, φῶς καθωράθης δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμώντές σε.

Ἐπίφανον πάσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητούσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ τὸ κλυδώνιον, καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ᾧ Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοὶ ποτέ, ὁ Γαβριήλ ἐκραύγαζε. Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὐσπλαγχνος.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ὁ μέγας Γαβριήλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελώδημα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρὰ διανοία, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἔτερον Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν φρικτὸν ὄντως, σοὶ Γαβριήλ πεπίστευται Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτή, ἡ Κεχαριτωμένη, χρεωστικῶς σὲ ὅθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὦδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον

Ἰστασο μεθέξεισι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριήλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιήλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δῆλωσιν, τῶν ἀγνωστούμενων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σὲ χαρμονικῶς, πύρινον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν, ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρός, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριήλ μεσιτεῖαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν στολὴν, δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἡμφιεσμένος, Στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παράστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον

Ὅλην σὲ τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περιηγησμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοὶ ἐμφανῶς. Χαῖρε ἄραξ ἢ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ὦδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὠράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν. Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέγα τὸ κλέος Γαβριήλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνοῦντων σε.

Ὁ θεῖος ὡς εἶδὲ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, παλαι συνεστώτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων, οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῆ ἀγγελία τῆ φρικτῆ, ἣν πὲρ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντα ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ὡδή ς'
Τὴν θεϊαν ταύτην

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θεΐαις λαμπρότησιν.

Ἀκτὶς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους, παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, Ἄγνη τοῦ Γαβριὴλ ἐχημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἃ πεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Ἐὰν τύχη ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ λειτουργεῖ θεΐας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὀδηγέ καὶ ἀρχηγέ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Συναξάριον

Τῆ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν Παραδεδομένην, ὡς τῷ θεῷ καὶ ὑπερφυεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ καθυπουργήσαντος.

Στίχοι

- Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρκωσιν Νόα,
- Τιμὴ πρεπούση πᾶσα σάρξ τιμᾶ, Λόγε.
- Εἰκάδι ἀμ' ὕμνους Γαβριὴλ κτίσιν ἕκτη ἐγείρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων κς, Μαρτύρων, τῶν ἐν Γοθία μαρτυρησάντων, ἐξ ὧν εἰσι Πρεσβύτεροι δύο, Βαθούσις καὶ Οὐῖρκας, μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ Ἀρπύλας μονάζων, λαϊκοὶ δέ, Ἀβήπας, Ἄγνας, Ῥύαξ, Ἠγάθραξ, Ἡσκόος, Σύλλας, Σίγητζας, Σουηρίλλας, Σεῖμβλας, θέρμας, Φίλγας, καὶ ἐκ τῶν γυναικῶν Ἄννα, Ἀλλᾶς, Βάρις, Μωϊκῶ, Μαμύκα, Οὐῖρκῶ, καὶ Ἀνιμάϊς.

Στίχοι

- Τόσσην πυρὶ φλέγουσι πληθὺν Μαρτύρων,
- Ὅσας ἄγει Μὴν σήμερον τὰς ἡμέρας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κοδράτου, θεοδοσίου, Ἐμμανουήλ, καὶ ἐτέρων Μ' τῶν ἐν Ἀνατολῇ.

Στίχοι

- Κοδρᾶτε, θαυμάζω σὲ τῆς εὐανδρίας!
- Πῶς ὑπτιάζων ἀνδρικῶς σφάττη μάκαρ.
- Θεοδόσιος τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνω,
- Ζωὴν δι' αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέφει.
- Εἴφει χεθήτω, κὰν κοτύλη φησὶ μοί,
- Ἐμμανουήλ, πέφυκεν αἵματος μία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας Ἠγουμένου.

Στίχοι

- Θεῖου Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,
- Θεῷ παραστάς, καμάτου μισθὸν λάβη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα ἀναγινώσκειται διήγησις ὠφέλιμος Μάλχου μοναχοῦ αἰχμαλωτισθέντος.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴ κτίσει

Ἰωάννου τόκον Ἐνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρία ποτέ, ἔνδον τοῦ θεοῦ Ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, Ἐπερὺμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περιδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριήλ, καθαγιαίνει ψυχὰς πιστῶν, καὶ προτρέπεται μεγαλοφώνως βοᾶν, Ἐπερὺμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὠράθης τοὺς μέλλοντας, φωτίζων πάντοτε Ἐπερὺμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἀπεστάλη Γαβριήλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοί, Παρθενομῆτορ ἀγνή, δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ η'

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ

Ἱερολογίαις Ἱεραῖς σε, λαὸς Ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος, σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τὴ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένω ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῖ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀύλῳ Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελώδημα, τὸ φοβερὸν, ὁ μέλπουσι, πάντων Ἀγγέλων χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θεαῖς διέρχη τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἐκπληρῶν ὡς ἄυλος, τὰ Ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριήλ Ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει, αἰεὶ σὲ εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σὲ προτρέχοντα, καὶ προετοιμάζοντα τὸ Ἱερὸν παλάτιον, ὃ Ἱερὲ Γαβριήλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοᾶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡς θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτοὺς θεώσαντα, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ὦδὴ θ'

Ἄπας γηγενῆς

Ἰσταται φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ Ἱερῶς θεούμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμώντάς σε, Ἱερὲ Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὅσπερ οὐρανός, ὑπάρχεις κατάστερος, θεαῖς λαμπρότησιν, ὅσπερ Στρατηγέτης δέ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν, τὸ βούλημα τοῦ Δεσπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδώνιον, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου, τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα, τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν, Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριήλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλής, δυὰς καὶ περιδοξος Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, θρόνω παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης, πάσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὧς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννητορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ εἰς τοὺς Αἴνους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ, Ἀκολουθία καὶ ἡ α' Ὦρα, καὶ Ἀπόλυσις.